

Sygn. akt V GC 994/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu V Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący- SSR Marlena Brzozowska

Protokolant- stażysta J. T.

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2016 roku w Elblągu

na rozprawie

sprawy z powództwa F. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.

przeciwko M. N.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. N. na rzecz powoda F. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. kwotę 8 148,23 zł (osiem tysięcy sto czterdzieści osiem złotych dwadzieścia trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02.10.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia 31.05.2016 roku, przy czym zasądzoną należność rozkłada na 11 miesięcznych rat płatnych do 20-tego każdego miesiąca poczynając od 20 czerwca 2016 roku, w tym 9 rat w kwotach po 814,82 zł, 10 rata w wysokości 814,85 zł oraz 11 rata obejmująca odsetki od dnia 02.10.2015 roku do dnia 31.05.2016 roku, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 319,00 zł (jeden tysiąc trzysta dziewiętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód F. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. pozwem złożonym dnia 2.10.2015r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia od pozwanego M. N. kwoty 8.148,23 zł z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot wskazanych w treści pozwu, nadto domagał się zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż (...) S.A. świadczył na rzecz pozwanego usługi telekomunikacyjne. Pozwany zalega z płatnościami, nadto powstało roszczenie o zapłatę odsetek za opóźnienie oraz pozwany został obciążony notami obciążeniowymi. Powód nabył wierzycelność od (...) S.A. na podstawie umowy cesji z dnia 26.02.2015r.

W dniu 14.10.2015r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty, od którego pozwany złożył sprzeciw domagając się oddalenia powództwa. W sprzeciwie podniósł, iż to samo roszczenie było już przedmiotem innego pozwu powoda, nadto że powód zawyżył jedną z żądanych kwot, nie zgodził się też z wyliczeniem i wysokością żądania, podniósł brak legitymacji czynnej po stronie powoda, a na koniec wniósł o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu oraz o rozłożenie świadczenia na raty. W dniu 27.11.2015r. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Elblągu.

Po przekazaniu sprawy do tutejszego sądu powód uzupełnił pozew podtrzymując swoje żądanie w całości oraz złożył odpisy dowodów powołanych w treści pozwu. Następnie, w związku z kwestionowaniem przez pozwanego m.in. prawidłowości naliczenia kary umownej, prawidłowości wypowiedzenia umowy przez operatora, podpisania przez

pozwanego umów z operatorem wraz z związkiem wnioskiem o przedłożenie oryginału umów oraz o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego na okoliczność autentyczności podpisów, powód złożył oryginały umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz pismo (...) S.A. w przedmiocie rozwiązania umowy, noty odsetkowe i obciążeniowe oraz faktury wystawione przez operatora i wskazał, że na podstawie zawartych z pozwanym umów operator był uprawniony, w przypadku rozwiązania umowy przez operatora z przyczyn leżących po stronie abonenta, do żądania zwrotu przyznanej ulgi pomniejszonej o jej proporcjonalną wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Powód przedstawił szczegółowy sposób naliczenia kwot żądanych z tego tytułu.

Sąd ustalił, co następuje

Pozwanego M. N. łączyło z (...) Sp. z o.o. w W. (później (...) S.A. w W.) szereg umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, które zawierane były w okresie od 21.05.1999r. do 10.06.2013r. Operator nadał pozwanemu numer konta abonenckiego 1. (...), którym posługiwał się przy późniejszych umowach. Pozwany każdorazowo zawierając umowy oświadczał że otrzymał oraz zapoznał się i zaakceptował warunki umowy, regulamin świadczenia usług, cennik oraz regulaminem promocji. Pozwany w okresie do 18.08.200r. do 16.05.2014r. prowadził działalność gospodarczą pod firmą Bar (...) w N.. Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawierał jako przedsiębiorca.

/dowód: umowy wraz z regulaminem k. 88,71,94,80,65,77,81,79,75,95,85,82,65,68,53, zaświadczeniem o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k.143/

Ostatnie trzy umowy, które pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o. w W. (później (...) S.A. w W.) zostały zawarte dnia 10.06.2013r. Jedna z nich dotyczyła nr (...), obejmowała też zakup telefonu SAM (...) G. (...), w cenie promocyjnej 6,15zł. Abonentowi została przyznana ulga łącznie w wysokości 9.441,85zł. Umowa ta zawarta została na czas określony - 36 miesięcy, do dnia 10.10.2016r., w tym okresie pozwany zobowiązał się do nie wypowiedzania umowy, w szczególności utrzymywania aktywnego numeru abonenckiego, niedokonywanie odłączenia czasowego na życzenie abonenta, nie dokonywania zmian planu taryfowego na plan o niższej opłacie abonamentowej, niedokonywania zmiany abonenta. W przypadku wypowiedzenia umowy przed upływem okresu promocyjnego lub niedotrzymania przez abonenta jakikolwiek postanowień umowy, co miało być traktowane jako wypowiedzenie umowy z przyczyn leżących po stronie abonenta, operatorowi przysługiwało roszczenie o zwrot przyznanej ulgi, pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. U umowie zawarto sposób wyliczenia kwoty podlegającej zwrotowi w następujący sposób: wysokość roszczenia równa się wysokości przyznanej ulgi pomnożonej przez ilość dni pozostałych do końca okresu promocyjnego i podzielona przez liczbę dni okresu promocyjnego. /dowód: umowa k. 65-67/

Tego samego dnia pozwany zawarł z operatorem kolejną umowę, na czas określony - 24 miesięcy do dnia 10.06.2016r., dotyczącą nr (...), umowa obejmowała też zakup telefonu Samsung (...) Czarny, w cenie promocyjnej 6,15zł. Abonentowi została przyznana ulga łącznie w wysokości 1.857,35 zł. W tej umowie, tak jak w poprzedniej zawarte zostały zapisy dotyczące roszczenia o zwrot udzielonej ulgi na wypadek rozwiązania umowy bądź naruszenia jej postanowień przez abonenta. /dowód: umowa k. 68-70/

Ostatnia umowa zawarta dnia zawarta została na czas określony - 24 miesięcy, do dnia 10.06.2016r. dotyczyła nr telefonu nr (...) i umowa obejmowała też zakup telefonu A. One T.. Abonentowi została przyznana ulga w łącznej wysokości 2.632,28 zł. W tej umowie, tak jak w poprzedniej zawarte zostały zapisy dotyczące roszczenia o zwrot udzielonej ulgi na wypadek rozwiązania umowy bądź naruszenia jej postanowień przez abonenta. /dowód: umowa k. 53-63/

W każdej z tych umów zawarto zapisy, że w przypadku wypowiedzenia umowy w całości lub części dotyczącej poszczególnych numerów abonenckich przez abonenta przed upływem okresu promocyjnego lub niedotrzymania przez abonenta któregokolwiek z zobowiązań określonych w umowie dla okresu promocyjnego, co będzie traktowane jako wypowiedzenie umowy przez abonenta z przyczyn leżących po jego stronie lub rozwiązania umowy przez operatora z przyczyn leżących po jego stronie abonenta, operatorowi przysługuje względem abonenta roszczenie o

zwrot przyznanej ulgi, pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania w wysokości wskazanej w umowie odnośnie każdego numeru abonenckiego. Roszczenie to będzie wyliczana według wzoru: wysokość roszczenia = równowartości przyznanej ulgi dla okresu promocyjnego x liczba dni pozostałych do końca okresu promocyjnego / liczbę dni okresu promocyjnego. Upusty udzielone abonentowi obejmowały w szczególności opłaty aktywacyjne, opłat abonamentowych, zniżek na usługi telekomunikacyjne, ceny zakupu terminalna i innego sprzętu. Pozwany każdorazowo oświadczył, że otrzymał, zapoznał się i zaakceptował warunki umowy oraz regulamin świadczenia usług, cennik usług w ofercie / dowód: umowa k. 65-67, 68-70, 53-63/

(...) S.A w W. w związku z zawartymi umowami i świadczeniem usług telekomunikacyjnych wystawił na rzecz pozwanego następujące faktury VAT:

- fakturę nr (...) z dnia 29.06. 2014 r. na kwotę 277,77 zł, obejmującą kwotę 226,25 zł za usługi i 1,52zł tytułem odsetek za opóźnienie w płatności wcześniejszych należności, płatną w terminie do 14.07.2014r., obejmującą należności za usługi telekomunikacyjne w okresie od 29.05.2014 r. do 28.06.2014 r. /dowód: faktura k.104, nota odsetkowa nr (...) k.103/
- fakturę nr (...) z dnia 29.07. 2014 r. na kwotę 215,53 zł płatną w terminie do 12.08.2014 r., obejmującą należności za usługi telekomunikacyjne w okresie od 29.06. 2014 r. do 28.07.2014 r. /dowód: faktura k.105/
- fakturę nr (...) z dnia 29.08. 2014r. na kwotę 200,83 zł obejmującą kwotę 196,80 zł za usługi i 4.03zł tytułem odsetek za opóźnienie w płatności wcześniejszych należności, płatną w terminie do 12.09.2014r., obejmującą należności za usługi telekomunikacyjne w okresie od 29.07. 2014 r. do 28.08. 2014 r. /dowód: faktura k.106, nota odsetkowa nr (...) k.107/;
- fakturę nr (...) z dnia 29.09. 2014 r. na kwotę 6,15 zł płatną w terminie do 13.10.2014 r., obejmującą należności za usługi telekomunikacyjne w okresie od 29.08. 2014 r. do 29.09.2014 r. /dowód: faktura k.108/

W dniu 1.11. 2014r. (...) S.A w W. wystawiła pozwanemu notę obciążeniową nr (...) na kwotę 6.910,16zł, zł z terminem płatności na dzień 17.11. 2014r., z tytułu roszczenia o zwrot ulgi na podstawie wszystkich trzech ww. umów. Tego samego dnia operator skierował do pozwanego pismo o rozwiązaniu zawartych umów z uwagi na występujące zadłużenie.

/dowód: nota obciążeniowa k.109, pismo z dnia 1.11.2014r. w przedmiocie rozwiązania umowy k. 158-159/

W dniu 26.02.2015r. operator (...) S.A. w W. zbył wierzytelność przysługującą mu wobec pozwanego w drodze umowy przelewu wierzytelności na rzecz powoda, o czym pozwany został zawiadomiony przez operatora. Przedmiotem przelewu była wierzytelność w łącznej kwocie 7.759,71 zł, obejmujące należności wynikające z ww. faktur i not odsetkowych i noty obciążeniowej wraz z dalszymi odsetkami za opóźnienie.

/dowód: umowa ramowa z 20.11.2014, porozumienie z dnia 26.02.2015r. wraz z załącznikiem k. 48-52, dowód przelewu k.47/

Pismem z dnia 13.03.2015r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności wraz z odsetkami naliczonymi w łącznej kwocie 7.809,39 zł w terminie do 18.03.2015r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową

/dowód: wezwanie do zapłaty k.26/

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o dowody w postaci dokumentów przedstawionych przez powódkę. Zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są jedynie fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Zgodnie z zasadą kontradyktoryjności obowiązkiem powoda było przedstawianie twierdzeń i wskazywanie dowodów na ich poparcie (art. 232 k.p.c.), ale również dołożenie należytej staranności, by przeprowadzenie dowodów całkowicie od nich zależnych było w ogóle możliwe. Wszelkie zaniechania w zakresie inicjatywy dowodowej ocenione być muszą jako zawinione przez stronę./zob. wyrok SA w Katowicach z dnia 13.10.2009r., sygn. akt V ACa 377/09/

Sąd nie ma obowiązku działania z urzędu w postępowaniu gospodarczym, prowadzonym z udziałem podmiotów profesjonalnie zajmujących się działalnością gospodarczą, co jest zgodne z obecnymi tendencjami w ukształtowaniu kontradiktoryjnego postępowania sądowego. /wyrok SN 26.04.2007r., sygn. akt II CSK 22/07/. Zgodnie z art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Pozwany w toku postępowania, po zapoznaniu się z oryginałami dokumentów przedłożonymi przez powoda potwierdził fakt zawarcia umów, fakt ich rozwiązania oraz istnienie zaległości z tytułu świadczenia usług oraz z tytułu zwrotu nierozliczonych ulg. Pozwany podtrzymał natomiast wnioszek o rozłożenie zasądanego świadczenia na raty argumentując, że nie prowadzi działalności gospodarczej, jest osobą bezrobotną, nie pracuje, nie ma żadnego majątku ani źródeł dochodu, zamieszkuje wraz z żoną u córki, z którymi prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Jedynymi źródłami dochodu rodziny jest wynagrodzenie otrzymywane przez córkę oraz zasiłek z pomocy społecznej w wysokości około 300zł miesięcznie. Pozwany dla wykazania swej sytuacji majątkowej przedstawił decyzję Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w G. z dnia 15.04.2016r., z którego wynika, że pozwanemu przyznany został zasiłek okresowy z powodu długotrwałej choroby w wysokości 317 zł miesięcznie w okresie od 1.04.2016r. do 30.06.2016r. w uzasadnieniu decyzji podano, że osiągnęty przez pozwanego dochód miesięczny nie przekracza kryterium dochodowego uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej /k.226/. Pozwany oświadczył ponadto, że w 2015r. nie osiągnął żadnego dochodu, żona uzyskuje zasiłek chorobowy w wysokości 600zł miesięcznie, a wynagrodzenie za pracę córki wynosi 1.400zł. Pozwany jest z zawodu ślusarzem, nigdy nie pracował w zawodzie, szuka pracy jako kierowca, gdyż ma prawo jazdy uprawniające do kierowania pojazdami ciężarowymi, bez uprawnień operatora i uprawnień do prowadzenia pojazdów specjalistycznych. Ze złożonego zaświadczenia z (...) wynika, że pozwany dnia 16.05.2014r. został wykreślony z ewidencji działalności gospodarczej. /k.143/.

Sąd zważył, co następuje

Powód dochodzi należności związanych z zawartą z pozwanym umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych uregulowana jest w art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz. U. z 2014r. poz. 243). Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych należy zakwalifikować do grupy umów o świadczenie usług, do których - z mocy art. 750 k.c. - mają odpowiednio zastosowanie przepisy o zleceniu (tak wyr. Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 1999r., III CKN 450/98, OSNC 2000/5/97). Prawo telekomunikacyjne w sposób szczególny reguluje odpowiedzialność operatora za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług telekomunikacyjnych z jednoczesnym odniesieniem się do przepisów k.c. (art. 104 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego). Wierzyciel, zgodnie z art. 353 § 1 k.c. może żądać od dłużnika świadczenia, które zobowiązany był spełnić, a dłużnik powinien to świadczenie spełnić.

Powód, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 6 k.c. miał obowiązek wykazać przejście uprawnień na swoją rzecz z wierzyciela, od którego nabył wierzytelność, jak również zasadność i wysokość zadłużenia. Okoliczności te powód wykazał złożonymi dokumentami w postaci umowy przelewu wierzytelności, którą wykazywał nabycie wierzytelności w rozumieniu art.509 k.c. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew wierzytelności. Oznacza to, że nabywca może nabyć w drodze przelewu tylko to co przysługiwało jego poprzednikowi. Ponadto, zgodnie z art.509§2 k.c. wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z tym prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Dlatego nabywca wierzytelności był uprawniony do naliczania odsetek za opóźnienie za następny okres przypadający po okresie za który pierwotny wierzyciel naliczył odsetki za opóźnienie, w jakim dłużnik uchybił terminowi zapłaty. Przedłożone dokumenty potwierdzają również zasadność roszczenia. Powód wykazał istnienie wierzytelności z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych w łącznej wysokości 644,73 zł, na którą to kwotę składają się należności za świadczone usługi telekomunikacyjne, które wynikają z przedłożonych przez powoda faktur oraz należność z tytułu zaległych odsetek w wysokości 5,55zł. Treść faktur i not odsetkowych oraz załączonych wraz z nimi dokumentów potwierdza wysokość zaległości z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych,

Na uwzględnienie zasługiwało również żądanie o zapłatę kwoty wynikającej z rozliczenia ulgi udzielonej abonentowi przy zawieraniu trzech ostatnich umów z dnia 10.06.2013r. Powód udowodnił zasadność tego roszczenia, wykazał

podstawę naliczenia żądanych kwot, wykazał, że przed upływem okresu, na który umowa została zawarta doszło do rozwiązania umowy operatora z przyczyn leżących po stronie abonenta tj. pozwanego i dokonano prawidłowego naliczenia wysokości roszczenia z tytułu zwrotu przyznanej a dotychczas nierozliczonej ulgi, zgodnie z podanym w umowach wzorem. We wszystkich umowach zastrzeżono, że niedotrzymanie przez pozwanego warunków umowy w okresie promocyjnym będzie skutkowało rozwiązaniem umowy przez operatora z przyczyn leżących po stronie aprobaty, wówczas operatorowi przysługuje względem abonenta roszczenie o zwrot przyznanej ulgi. Z zapisów umów wynika, że powstanie roszczenia o zwrot ulgi jest uzależnione od rozwiązania umowy z przyczyn leżących po stronie abonenta. Dopiero przy spełnieniu tej przesłanki można byłoby mówić o aktualizacji roszczenia o zapłatę należności z tytułu przyznanej ulgi. Okoliczność, że umowy zostały rozwiązane z przyczyn leżących po stronie pozwanego nie była sporna. Pozwany okoliczności te potwierdził w toku postępowania. Wyliczenie wysokości kwot z tego tytułu zgodnie z zapisami umów miało być dokonane według wzoru, przy uwzględnieniu liczby dni pozostałych do końca okresu promocyjnego, równowartości przyznanej ulgi dla okresu promocyjnego oraz liczby pełnych dni pozostałych do końca okresu promocyjnego. Uwzględniając wysokość przyznanych ulg, przewidziane umową okresy w których umowy miały obowiązywać oraz faktyczne okresy ich obowiązywania, w których przyznane ulgi były rozliczane, operator prawidłowo ustalił wysokości należności z tytułu zwrotu ulgi, które wynoszą odpowiednio: 5.341,19zł, 646,25zł i 915,89zł. Suma tych kwot była również przedmiotem umowy przelewu i stanowi również przedmiot żądania powoda. Powodowi przysługują również odsetki za opóźnienie w zapłacie tych kwot oraz dalsze odsetki od dnia wytoczenia powództwa (art. 481 k.c. i art. 482§1 k.c.). Mając powyższe na uwadze na mocy podstawie art. 734§1 k.c. w zw. z art.750 k.c., art. 481§1 i 2 k.c., art.482§1 k.c. należało uwzględnić żądanie.

Nie miał racji pozwany twierdząc, że wobec uprzedniego złożenia przez powoda pozwu o to samo roszczenie sprawa nie może być rozpoznawana. Zgodnie z art. 199§1 pkt 2 k.p.c. sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została prawomocnie osądzona. Wprawdzie podstawą faktyczną w niniejszej sprawie oraz w sprawie wytoczonej przez powoda pozwem złożonym w postępowaniu elektronicznym dnia 8.05.2015r. Nc-e (...) było to samo roszczenie, jednak nie zachodzi powoda rzeczy osądzonej. Postępowanie w sprawie Nc-e (...) zakończyło się umorzeniem postępowania postanowieniem wydanym dnia 21.09.2015r. przez Sąd Rejonowy w Elblągu, którego sprawa została przekazana przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie po złożeniu przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego przez ten sąd dnia 9.06.2015r. Postanowienie o umorzeniu postępowania nie pozbawia powoda możliwości ponownego wytoczenia powództwa i nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej.

Sąd zasądzając świadczenie uwzględnił zgłoszony przez pozwanego wniosek o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty. Zastosowanie instytucji rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty, o jakiej mowa jest w art. 320 k.p.c. możliwe jest w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W szczególności wypadki takie zachodzą gdy ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłocznie lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażało jego lub jego bliskich na niepowetowane straty i byłoby rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (Kodeks postępowania cywilnego..., t. 2, red. T. Ereciński, s. 24 i n.; zob. M. Uliasz, Kodeks postępowania cywilnego..., s. 422). Szczególnie uzasadniony wypadek należy traktować jako przejaw ogólniejszej tezy, że ochrona, jaką zapewnia pozwanemu art. 320 k.p.c. nie może być stawiana ponad ochronę powoda w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu powoda. Przepis art.320 k.p.c. jest stosowany przez sąd fakultatywnie, gdy na podstawie okoliczności, na które powołuje się strona chcąc skorzystać z możliwości rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty sąd dokona oceny istnienia przesłanki „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. W piśmiennictwie wyrażono pogląd, uznający wymienioną przesłankę za spełnioną wtedy, gdy w chwili wyrokowania są podstawy do przyjęcia, że ze względu na sytuację majątkową dłużnika wyrok zasądzający całe świadczenie stanowiłby tytuł egzekucyjny bez szans na realizację (por. A. Jakubecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1 – 366, red. H. Dolecki, T. Wiśniewski, LEX 2013 - oraz powołane tam źródła). Powyższy przepis upoważnia sąd orzekający do wzięcia pod rozwagę przy wydawaniu wyroku, czy jego orzeczenie będzie mogło być wykonane bez potrzeby przeprowadzania egzekucji, zwłaszcza czy pozwany będzie w stanie spełnić zasądzone świadczenie jednorazowo. Przesłanką zastosowania tego przepisu jest ustalenie, że w danej sprawie zachodzi wypadek szczególnie

uzasadniony, a za jego przyjęciem decydują okoliczności konkretnej sprawy. Istotne przy tym jest, że rozłożenie obowiązku spełnienia świadczenia na raty musi wiązać się z realną szansą spełnienia świadczenia w takim kształcie przez zobowiązanego, przy czym rozważając rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty, sąd orzekający nie może także nie brać pod rozwagę sytuacji wierzyciela. W realiach rozpoznawanej sprawy zachodzą podstawy do uznania że spełnione zostały przesłanki do rozłożenia zasądzonego od pozwanego na rzecz powoda świadczenia na raty. Pozwany wykazał zasadności swojego wniosku o rozłożenie należności na raty przedstawionymi dokumentami, w szczególności zaświadczeniem Miejskiego Ośrodka (...) w G. z dnia 15.04.2016r., z którego wynika, że pozwanemu przyznany został zasiłek okresowy z powodu długotrwałej choroby w wysokości 317 zł miesięcznie w okresie od 1.04.2016r. do 30.06.2016r. W uzasadnieniu decyzji podano, że osiągniany przez pozwanego dochód miesięczny nie przekracza kryterium dochodowego uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej. Informacja o wykreśleniu działalności gospodarczej potwierdza zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej przez pozwanego ((...) k. 143). Trudna sytuacja majątkowa pozwanego, zaprzestanie prowadzenia działalności, stan zdrowia uzasadniający przyznanie świadczenia z pomocy społecznej, brak dochodów powodują, że spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłocznie lub jednorazowa byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażało jego lub jego bliskich na niepowetowane straty. Zważywszy na jednoczesną potrzebę uwzględniania słusznego interesu wierzyciela, raty nie mogły być nadmierne. Ochrona jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k.p.c. nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 r., sygn. akt I ACa 242/12, LEX nr 1321914, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa 916/13, LEX nr 1416150). Rozłożenie zasądzonego świadczenia na 11 rat miesięcznych w kwotach po około 814 zł jest racjonalne, dłużnik winien podjąć działania aby dysponować środkami umożliwiającymi wykonanie obowiązku ich spłaty w sposób odczuwalny ekonomicznie przez wierzyciela. Natomiast sytuację majątkową dłużnika powoduje, że wyrok zasądający całe świadczenie stanowiłby tytuł egzekucyjny bez szans na realizację. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądza świadczenie na podstawie art. 320 k.p.c. uwzględnił wniosek o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty, zastrzegając, że w przypadku uchybienia przez dłużnika płatności poszczególnych rat, wierzycielowi przysługują będą odsetki za opóźnienie.

O kosztach procesu jak w pkt II wyroku orzeczono na podstawie 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., w związku z art. 108 § 1 k.p.c. Na koszty postępowania złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 102,00 zł, koszty wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 1.200,00 zł oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.